

Afrika-Gek...

Willem Vriend (32) ging in 1996 voor het eerst naar Zuid-Afrika als sportinstructeur – en was gelijk verkocht. Na diverse omzwervingen – Khayelitsha (Kaapstad), KaNyamazana (Nelspruit) – streek hij neer in Olifantshoek, niet ver van Soekmekaar in het noorden van het land. “Voor de vrijheid kwam, heette dat gebied Gazankulu, een *homeland*. Geen idee toen wat een thuisland precies was. Nu wel: een aan het lot overgelaten en straatarm gebied. Puur afhankelijk van het weer, dat altijd droog en heet is.” Vriend ging op drie scholen sportles geven. Inmiddels spreekt hij Shangaan, de lokale taal. “Het contact met de mensen in Olifantshoek maakte veel in me los. In Nederland is men koeler en op afstand.

Daar namen mijn gastvader en -moeder me onmiddellijk op als hun zoon.”

Na vier jaar keerde hij terug, een vriendin (een Nederlandse, in Kaapstad leren kennen) en handenvol ervaringen rijker. Hij schreef er een boekje over, maar heeft het hoofdstuk Zuid-Afrika nog lang niet afgesloten. “We hebben het er wel eens over, dáár wonen. Over de fascinatie met het verleden van Zuid-Afrika, dat altijd om een hoekje kijkt. En over hoe onwijs gelukkig je je voelt als je in de Karoo-woestijn naar een overvolle sterrenhemel staart.” De brug tussen ‘hier blijven’ en ‘daar wonen’ heet Sondela (Zulu voor ‘ontmoeten’). Dat is een reisclub waarmee Vriend in februari volgend jaar voor het eerst op pad gaat. Want: “iedereen moet het ervaren.” (BL) •